

Noty o autorach

Joanna Bator, dr, adiunkt w IFiS PAN w Zakładzie Psychoanalizy i Badań Nad Kategorią *Gender*. Publikuje m.in. w „*Twórczości*”, „*Czasie Kultury*” i „*Tekstach Drugich*”. Autorka książek: *Feminizm. Postmodernizm. Psychoanaliza*. (2002), *Kobieta* (2003 – powieść), *Japoński wachlarz* (2004).

Agata Bielik-Robson, dr w IFiS PAN; autorka książek *Na drugim brzegu nihilizmu. Filozofia współczesna w poszukiwaniu nowego podmiotu* (1997); *Inna nowoczesność. Pytania o współczesną formułę duchowości* (2000), *Duch powierzchni. Rewizja romantyczna i filozofia* (2004).

Katarzyna Bojarska, studentka V roku Kolegium MISH UW, ze specjalizacją Anglistyka i Wiedza o Kulturze. Asystentka głównego kuratora wystaw międzynarodowych w CSW Zamek Ujazdowski. Autorka publikacji i przekładów m.in. Lisy Salzman i Ernesta van Alpheny.

Grażyna Borkowska – prof. dr hab., kierownik Pracowni Literatury II połowy XIX wieku w IBL PAN, red. nac. „*Pamiętnika Literackiego*”, kier. Zaocznego Studium Doktoranckiego przy IBL PAN, prezes Tow. Literackiego im. A. Mickiewicza, wiceprzew. KNoL PAN, czł. Pen-Clubu i SPP. Ostatnio opublikowała m.in.: *Nierozważna i nieromantyczna. O Halinie Poświatowskiej* (2001), *Pisma społeczne Elizy Orzeszkowej*, razem z Iwoną Wiśniewską (w druku).

Blanka Brzozowska, doktorantka w Zakładzie Teorii Kultury Instytutu Teorii Literatury, Teatru i Sztuk Audiowizualnych UL. Publikowała m.in. w „*Kulturze Współczesnej*”, „*Czasie Kultury*” oraz w książkach zbiorowych, m.in. w *(Nie)Obecne granice. Szkice o obliczach transgresji*, pod red. D. Rode i K. Kuropatwy (2003) i *Między powtórzeniem a innowacją. Seryjność w kulturze* pod red. A. Kisielewskiej (2003).

Avner Holtzman – profesor literatury Hebrajskiej na Uniwersytecie w Tel-Awivie, oraz dyrektor „*Ginze Micha Yosef*” – archiwum M. J. Berdyczewskiego. W obszarze jego badań znajduje się najnowsza literatura hebrajska (od XIX w. do

Noty o autorach

czasów współczesnych), oraz związki pomiędzy literaturą i sztukami plastycznymi. Ostatnie publikacje: *Aesthetic and National Revival – Hebrew Literature against the Visual Arts* (1999); *An Image Before My Eyes* (2002); *Literature and Life – Essays on M.ż. Berdichevsky* (2003).

Jolanta Jastrzębska, dr, ukończyła filologię polską i węgierską na UW. Wykładowca języka i literatury węgierskiej na Filologii Języków Ugrofińskich Uniwersytetu w Groningen (Holandia). Autorka książek naukowych i licznych przekładów z dziedziny ugrofinistyki i literatury węgierskiej.

Dorota Krawczyńska, w IBL PAN przygotowała rozprawę doktorską o twórczości Henryka Grynberga. Pracuje w redakcji „Tekstów Drugich” oraz w Zespole Badań nad Literaturą Holocaustu IBL PAN.

Jacek Leociak, dr, adiunkt w IBL PAN (Pracownia Poetyki Teoretycznej i Języka Literackiego), kierownik Zakładu Badań nad Literaturą Holocaustu IBL PAN. Autor książek: *Tekst wobec Zagłady. O relacjach z getta warszawskiego* (1997), przekład angielski: *Text in the Face of Destruction. Accounts from the Warsaw Ghetto Reconsidered* (2004) oraz (wspólnie z Barbarą Engelking) *Getto warszawskie. Przewodnik po nieistniejącym mieście* (2001). Publikował m.in. w „Pamiętniku Literackim”, „Tekstach Drugich”, „Tygodniku Powszechnym”, „Nowych Książkach”, „Res Publice Nowej”, „Midraszu”.

Tomasz Łysak, mgr, absolwent filologii polskiej i angielskiej, doktorant w Szkole Nauk Społecznych IFiS PAN. Publikował w „Literaturze na Świecie” oraz „Akcencie” (opowiadania), zajmuje się ekspresją tożsamości drugiego pokolenia ucalałych z Holocaustu w tekstach narracyjnych, reprezentacjami Holocaustu oraz teorią autobiografii, członek Association for Jewish Studies.

Henryk Markiewicz, emerytowany profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności. Ostatnio opublikował m.in.: *Zabawy literackie dawne i nowe* (2003), *O cytatach i przypisach* (2004), *Przygody dzieł literackich* (2004)

Adam Mazur, doktorant w SNS PAN. Współpracuje z CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie, redaguje magazyny „Fototapeta” i „Obieg”. Jak przystało na historyka sztuki i amerykańskiemu interesuje się sztuką i literaturą.

Jean-Luc Nancy – ur. 1940 w Caudéran. Wybitny francuski filozof. Doktoryzował się w roku 1973 na podstawie rozprawy poświęconej Kantowi napisanej pod kierunkiem Paula Ricoeura. Wykładał na wielu uniwersytetach francuskich, a także zagranicznych, m.in. Freie Universität w Berlinie oraz University of California. Autor prac poświęconych myśli Bataille’a, Blanchota, Descartesa, Hegla, Kanta,

Noty o autorach

Nietschego, Heideggera, m.in. *La Remarque spéculative (Un bon mot de Hegel)*, Paris, Galilée 1973; *Le Discours de la syncope. I. Logodaedalus*, Paris, Flammarion 1975; *L'absolu littéraire. Théorie de la littérature du romantisme allemand*, Paris, Seuil 1978 (wraz z Philippe Lacoue-Labarthe'm); *Ego sum*, Paris, Flammarion 1979; *Le partage des voix*, Paris, Galilée 1982; *L'expérience de la liberté*, Paris, Galilée 1988; *Hegel. L'inquiétude du négatif*, Paris, Hachette 1997; *L'Intrus*, Paris, Galilée 2000; *Le regard du portrait*, Paris, Galilée 2000. Wspólnie z P. Lacoue-Labarthe'm napisał również *Le mythe nazi*, La tour d'Aigues, L'Aube 1991. Jacques Derrida poświęcił mu swoje dzieło *Le toucher*, Jean-Luc Lancy (Paris, Galilée 2000)W języku polskim ukazała się jego książka *Corpus* (przeł. M. Kwietniewska, Gdańsk 2002), a także rozprawy: *Na progu* („Kresy” 1999, nr 1); *Dziki śmiech w gardzieli śmierci* (przeł. T. Załuski „Kresy” 2002, nr 1); *Nieoczekiwaność zdarzenia* (przeł. M. Kwietniewska, „Principia” 2001, t. 30/31); *Preambula, czyli wprowadzenia do Hegla* (przeł. M. Kwietniewska, „Nowa Krytyka” 2002, nr 13).

Ryszard Nycz, prof. dr hab., kier. Katedry Antropologii Literatury i Badań Kulturowych w Instytucie Polonistyki UJ, red. nac. „Tekstów Drugich” w Instytucie Badań Literackich PAN. Ostatnio opublikował: *Literatura jako trop rzeczywistości. Poetyka epifanii w nowoczesnej literaturze polskiej* (2001).

Joanna Orska, dr, pracuje w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego. Autorka książki *Przełom awangardowy w dwudziestowiecznym modernizmie w Polsce* (2004) oraz studiów o polskiej literaturze współczesnej (m.in. w „Tekstach Drugich”, „Ruchu Literackim”, „Poznańskich Studiach Polonistycznych”).

Magdalena Swat-Pawlicka, doktorantka w Szkole Nauk Społecznych IFiS PAN, nauczycielka języka polskiego w Liceum Plater-Zyberkówny w Warszawie. Pracuje nad doktoratem dotyczącym wyobraźni tanatycznej w polskiej literaturze współczesnej.

Artur Pełka, dr, adiunkt w Katedrze Literatury i Kultury Niemiec, Austrii i Szwajcarii UL. Autor publikacji dotyczących Elfriede Jelinek w pismach polskich i niemieckojęzycznych, oraz w książce *Engagement, Debatten, Skandale: Deutschsprachige Autoren als Zeitgenossen* pod red. Joanny Jabłkowskiej i Małgorzaty Pórolki (2002). Redaktor książki *Baden – Württemberg – Polen. Germanistische Annäherungen* (2004).

Monika Rudaś-Grodzka, adiunkt w IBL PAN. Zajmuje się romantyczną literaturą polską. Jest autorką książki *Sprawić, by idee śpiewały. Motywy platońskie w życiu i twórczości Adama Mickiewicza w okresie wileńsko-kowieńskim*. Publikowała na łamach „Res Publici Nowej”, „Kontekstów”, „Tekstów Drugich”, „Pamiętnika Literackiego”.

Noty o autorach

Joanna Tokarska-Bakir (ur.1958), dr hab., antropolog kultury, wykładowca Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych UW, prof. w Collegium Civitas, gdzie kieruje Katedrą Antropologii Kulturowej. Stypendystka Fundacji Humboldta, Mel-lona i Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie. Ostatnio opublikowała m.in.: *Obraz osobliwy. Hermeneutyczna lektura źródeł etnograficznych* (2000), *Rzeczy mgliste* (2004). Pracuje nad II częścią książki *Obraz osobliwy*, poświęconą europejskiej historii „legend o krwi” – oskarżeń Żydów o profanację hostii i mordy rytualne.

Slavoj Žižek, filozof i psychoanalityk słoweński, jest czołową postacią prężnego ośrodka badań lacanowskich w Ljubljanie. Wykłada w Essen, New School of Social Reseach, London Film Academy i wielu innych ośrodkach badawczych na świecie. Światową sławę i miano jednego z najważniejszych pisarzy filozoficznych współczesności zdobył nie tylko jako wybitny znawca psychoanalizy Jacquesa Lacana, lecz również jako niezwykle oryginalna, nowatorska i barwna postać na mapie współczesnej filozofii. Žižek analizuje fundamentalne koncepcje filozoficzne i psychologiczne, charakterystyczne dla naszej nowoczesności, odwołując się do twierdzeń Lacana. Dialektyczna procedura Žižka pozwala mu barwnie i przekonująco odsłaniać, z jednej strony, sens zawitych formuł Lacana, a zarazem obnażać mechanizmy funkcjonowania indywidualnej i zbiorowej świadomości we współczesnej kulturze. Na szczególną uwagę zasługuje stosowana przez Žižka metoda objaśniania trudnych spraw filozoficznych, polegająca na ilustrowaniu argumentacji za pomocą dowcipu, żartu, anegdoty i odniesień do dzieł najnowszej kinematografii – od *Flinstones*, *Speed*, *Jurassic Park* i *Dzikość serca* po filmy Alfreda Hitchcocka, Woody Allena, Krzysztofa Kieślowskiego, i innych. Jak stwierdził o sobie: „posługuję się tymi przykładami przede wszystkim po to, aby uniknąć pseudo-lacanowskiego żargonu, i aby uzyskać możliwie największą jasność nie tylko ze względu na czytelników, ale i siebie samego; tym idiotą, któremu staram się wyjaśnić sprawy teoretyczne możliwie najprzystępniej, jestem ja sam”.

Ślawomir Jacek Żurek, dr, adiunkt w Katedrze Dydaktyki Literatury i Języka Polskiego w Instytucie Filologii Polskiej KUL. Stypendysta Fundacji Fulbrighta. Członek Komitetu ds. Dialogu z Judaizmem Rady Episkopatu Polski. Autor m.in. książek: *O motywach judaistycznych w poezji Arnolda Śluckiego* (1999), *Synowie księżycy. Zapisy poetyckie Aleksandra Wata i Henryka Grynberga w świetle tradycji i teologii żydowskiej* (2004).